

[Formanden.]

Medlem af folketinget Ninn-Hansen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren give oplysninger om muligheden for gennemførelse af dag-skoleundervisning for lærlinge inden den i lærlingeloven fastsatte frist den 1. december 1964, jfr. lov nr. 261 af 2. oktober 1956 § 13, 3, jfr. § 33, 1?“

Spørgsmålet er optaget på dagsordenen for tingets spørgetid i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af *Conrad Kofoed* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren — bl. a. på grund af de mange erhvervsorganisationers henvendelser — overveje at afstå fra den påtænkte forhøjelse af arealleje og takster ved vore havne?“

Conrad Kofoed: Når spørgsmålet er stillet, er det, fordi man vel kan have sin tvivl over for nødvendigheden af at iværksætte en generel forhøjelse af arealleje og arealtakster på nuværende tidspunkt, hvilket der også fra forskellig side er givet udtryk for.

Den bebudede forhøjelse er på 50 pct. snarest muligt efter 1. juli 1964, altså pr. 1. oktober, og der gås således over til et uniformeret princip uanset de enkelte havnes finansieringsbehov, skønt havnene med det hidtidige takstniveau har kunnet præstere en endog meget høj grad af selvfinansiering. Lægger man året 1962-63 til grund, er det sådan, at der ud over fuld selvfinansiering har kunnet opspares kontante fonds. Det er indlysende, at der er forskel fra sted til sted, men stort set kan det nok siges, at selvfinansieringsprocenten ligger højt.

En generel forhøjelse vil naturligt medføre øgede omkostninger for erhvervene, hvilket også påpeges af forskellige organisationer. Vore eksporterhverv vil komme

til at mærke denne forhøjelse, og de fremførte argumenter synes at være af så stor betydning, at jeg tillader mig at spørge, om den højtærede minister vil afstå fra at iværksætte de bebudede forhøjelser på nuværende tidspunkt.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Må jeg først rette en misforståelse, som det ærede medlem gjorde sig skyldig i. Det ærede medlem hr. Conrad Kofoed sagde: når man nu går over til uniformering. Det er skam ikke noget, man går over til; sådan har det været altid.

Når det ærede medlem derefter spørger, om jeg vil afstå fra den påtænkte forhøjelse af arealleje og takster ved vore havne, må jeg dertil svare, at jeg ikke har ment det forsvarligt at nægte at godkende det forslag om forhøjelse af taksterne ved havnene, som et sagkyndigt udvalgs flertal har stillet. Sagen er den, at disse takster normalt fastsættes for en 4-årig periode ad gangen, og kun på grund af ekstraordinære forhold, som rådede i foråret 1963 vedrørende pristop o. s. v., blev forhøjelserne ikke gennemført pr. 1. april 1963. Det vil ikke være muligt for de købstadkommunale havne at bære de udgiftsstigninger, som har fundet sted siden 1. april 1959, og samtidig skabe bedre tekniske muligheder ved havnene, hvis der ikke nu sker en forhøjelse af taksterne.

At erhvervenes repræsentanter protesterer over for takstforhøjelser, er ikke noget nyt; det har de, så vidt jeg ved, altid gjort. Egentlig burde de ikke gøre det i dette tilfælde, for erhvervene må være interesseret i, at havnene har tilstrækkelige midler til at følge med i udviklingen, således at havnenes kunder kan blive betjent bedst muligt.

For øvrigt repræsenterer takstforhøjelsernes pristalsmæssige virkning kun én promille målt i forhold til værdien af den samlede vareindførsel over havnene.

Må jeg til slut tilføje, at der for statshavnens vedkommende samtidig foretages tilsvarende forhøjelser, hvilket i høj grad er påkrævet, da disse havne giver et ret stort underskud.

Hermed sluttede spørgsmålet.